

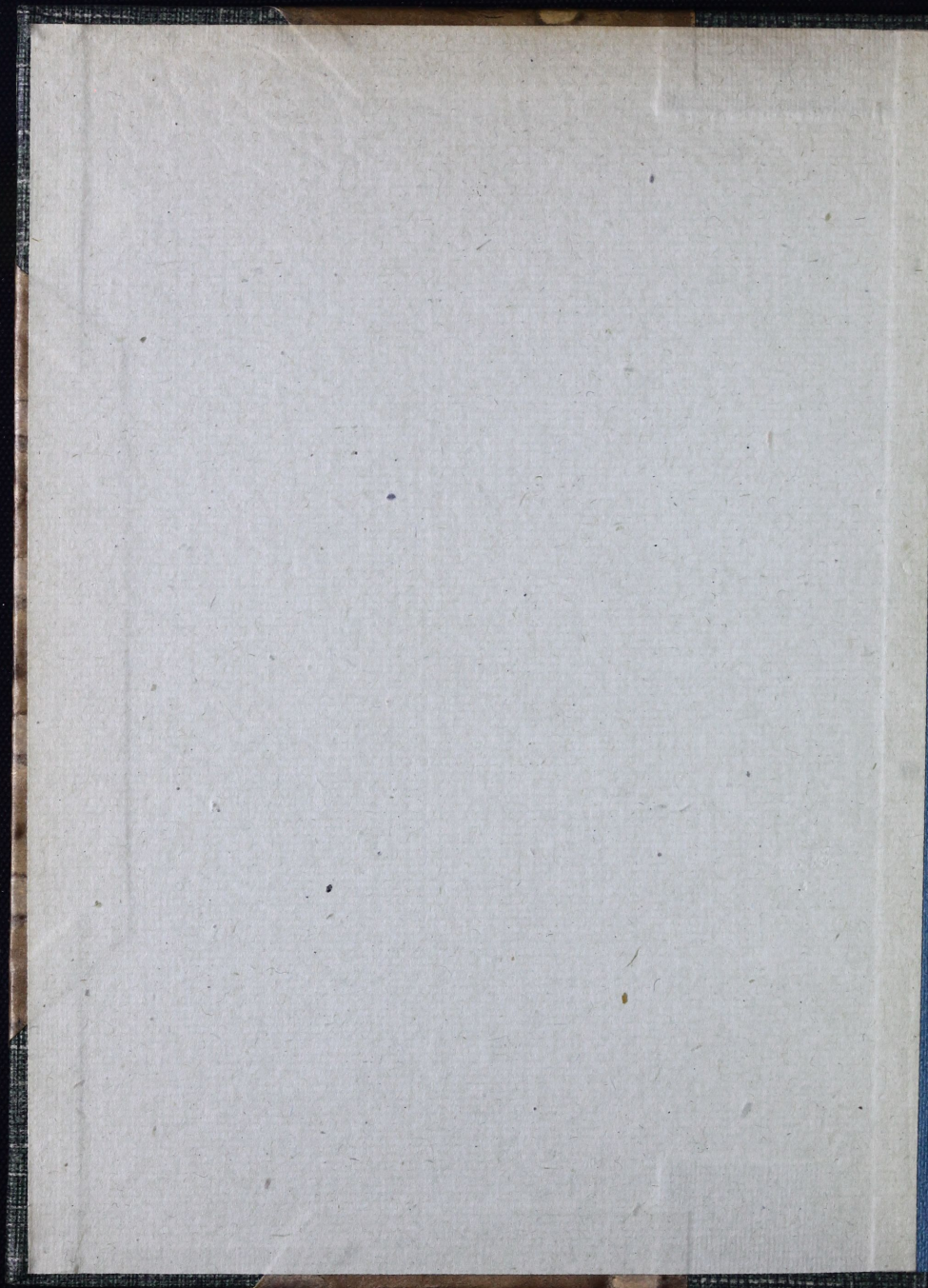
R.M.1.40

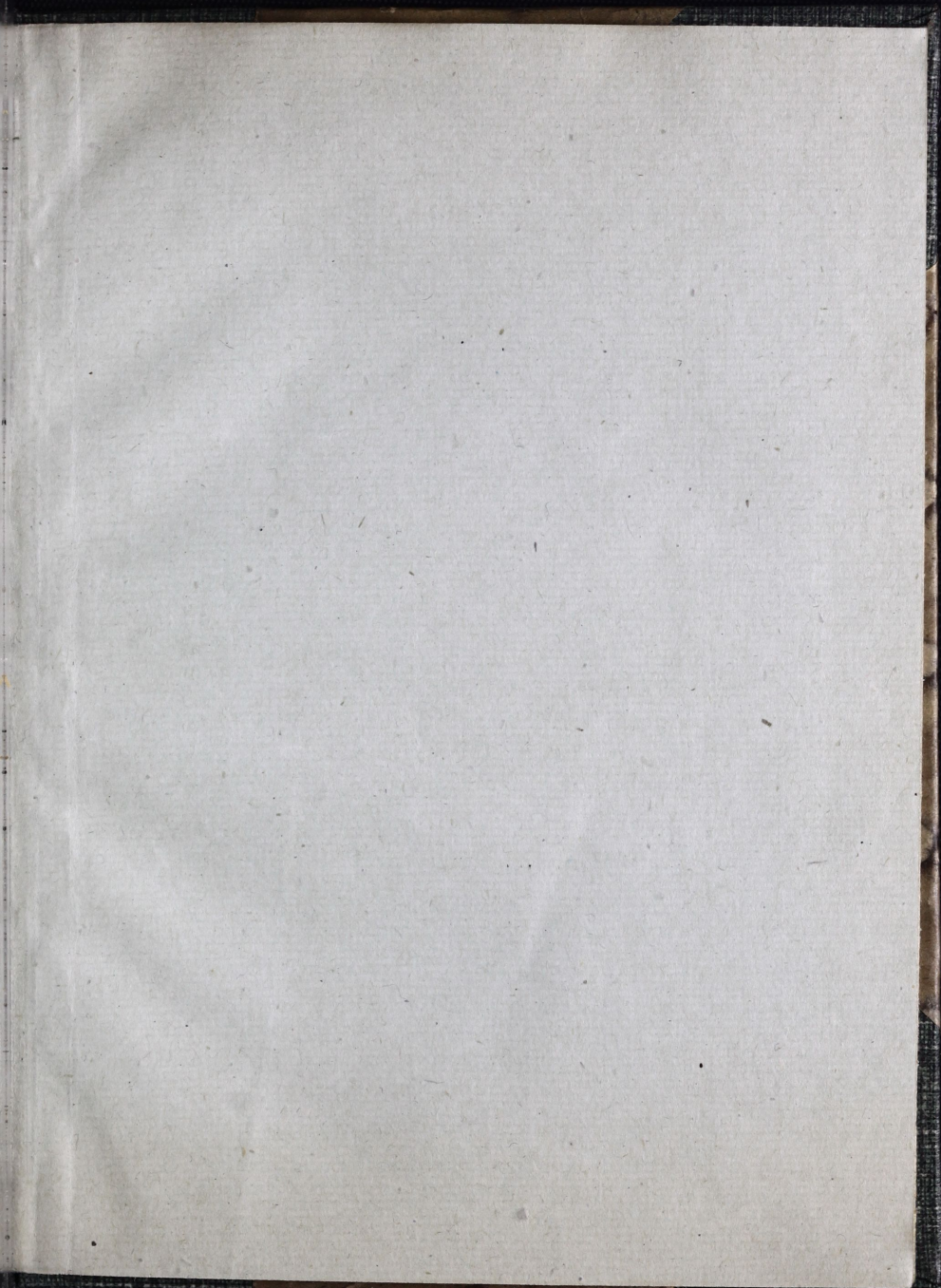
168

Csáktornyai M.

Római fő-
asszonyok

1599

68.

RÉGENTEN
AZ ROMAI FEO
ASZSZONYOKNAC
CIFRASÁG TILALMARÓL

valo perlődéséc az Tanacz

előt. ⑤

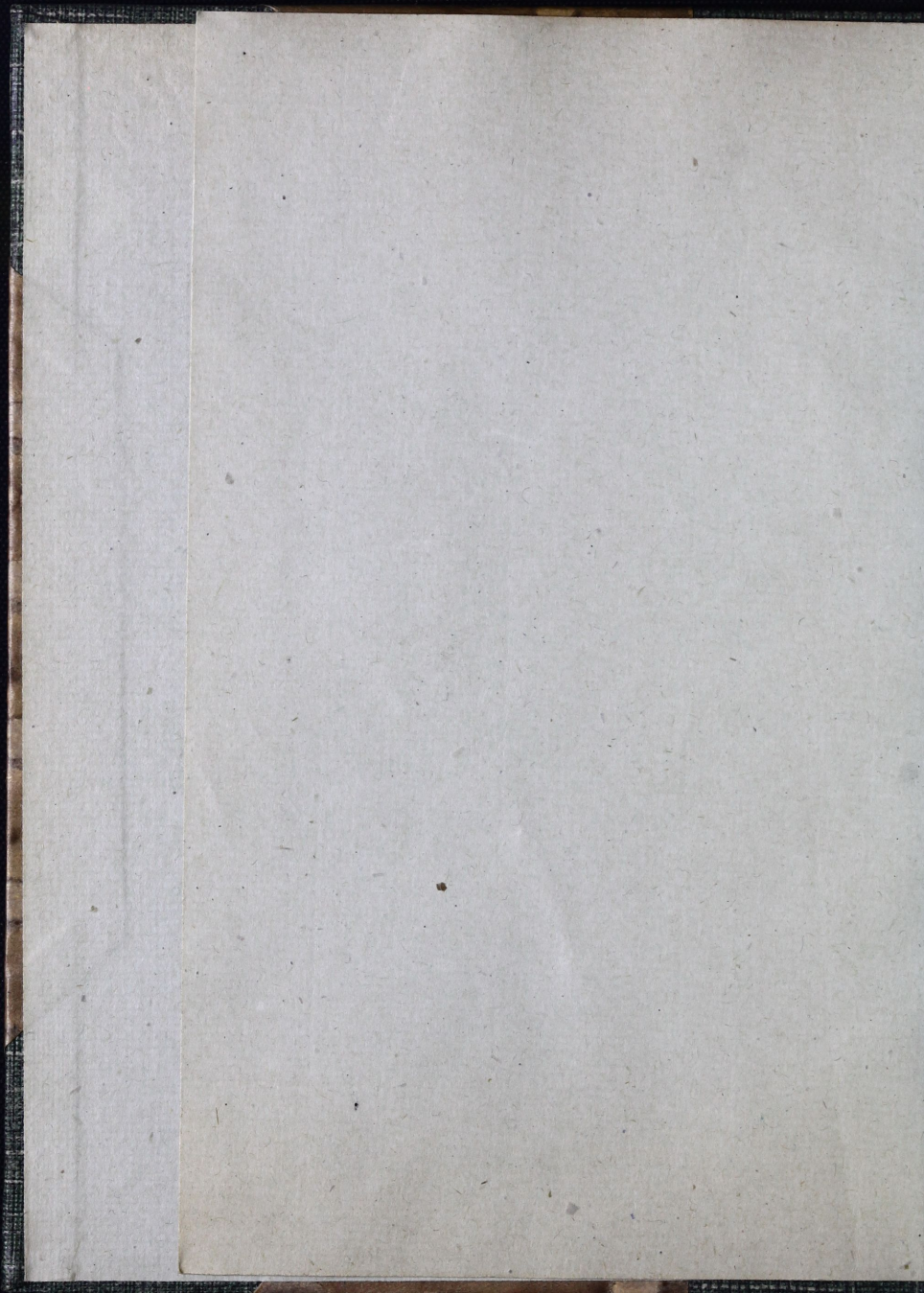
Authore anagrammatifino, Sto Athe-
narum castitas.

AD NOTAM:

*Mostan emlekezem az el múlt időkről,
az el múlt időkről, io Tóldi Miklósról.*

I. 5 9 9.

68.

RÉGENTEN
AZ ROMAI FEO
ASZSZONYOKNAC
CIFRASÁG TILALMARÓL
valo perlődés az Tanacz

előt.

Authore anagrammatifino, Sto Athe-
narum castitas.

AD NOTAM:

*Mostan emlekezem az el múlt időkről,
az el múlt időkről, io Tóldi Miklósról.*

I. 5 9 9.

R
00

ROMAN FEO
2204 YOKNA
10 NATAR OI

Verapochobocan Tanc
Et alio
Anthonneus grammus 2to Alie
natum

AD NOTAM
In hoc libro continetur
et alio de 10 a 1000

1522

ELSEO RESZ.

Y dolgot beféllec, kérlec meg hal-
lyátoc,
Kit hísem hogy többér még nem
hallottátoc,

Míg meg nem értítec, meg ne utálljátoc,
Nem köz dolog leßen, magatoc meg lártjátoc.

Régenten Románac ő birodalmában,
Mikor mind ez Világ volna haralmában,
Ily Törvény adatéc Roma Várafában,
Affony-nép rendínece kemény Sententiában.

Egynekis NE LEGYEN SzABAD cifrálnodni,
Bírszony és soc finú Köntest sem viselni,
Fél nehézéc Aranynál többet nem fűzni,
Koczin és Hintóba Városban hordoztatni.

Vala akkor Bíró az Quintus Fabius,
Bíró tárfa neki Titus Sempronius,
Es Kösség Hadnaggya az Marcus Oppius,
Ki ez Törvént szabá, tárfa Titus Romulus.

Egykor Affony népece mind fel támadának,
Az együgyűséget, semérmőt, elhagyác,
Piatzon, Vízíkon seregelve álnac,
Tanáczbba kic mennec, esedeznec, onfolljátoc.

Színten akkor Bíró az Cato Portius,
Az kösség Hadnaggya Marcus Fundanius,
Kínece az Lucius tárfa Valerius,
Párttyokat felette fogta ez Valerius.

A 2

Mind

Mind bínnel mind fáuel 8 melletec fogta,
 Ennec az Tóruénnecc le tétéfféc sullya,
 De Portius Cato fő Biro vißfállya,
 Tanáczbán fel menuén, így kezdé föllania,
 Im mely Pirulással kelletéc fel iónem,
 Sántalan úuóltó Affonnép közt kelnem,
 Bizony nagy dolog ez, mit kelletéc érnem,
 Affony nép akarna fellyűlesni az Leplen.
 Czak kóltót dolognac alítottam eddég,
 Valaha így zendült volna fel Affony nép,
 Ki vetette volna ferfiaknac rendit,
 Es óuéclót volna ot az Feiedelemség.

De igaz hogy akar mely kiczín állattul,
 Ha rea nem vigyáz gondod esic attul,
 Ha te eleínecc eleit nem veszed,
 Mint hogy példát ad ez máforis ki most meg lótt.

Efti penig Valeri kőßönhettyűcc nektóc,
 Váras Hadnagy fígot kic most vißelítec,
 Nekűnc fő Birátoknac gondot ferezitörttec,
 Azért meg lássátoc hogy le czendeßic zétec.

Valerius Hadnagy leg ottan fel kele,
 Be fölita őket úgyóc mentiségére,
 Az Proterua Affony Rixa felesége,
 Így indíta fáuát, ez lón első beféde.

Hatalmas Románac te Cato Biráya,
 Most ez mi dolgunkat ne czudáld annyira,
 Semmi értetlenség mert ninczen dolgunkba,
 Ercze meg felleged, fáklég kénferit rea.

Meg tiltator töllűnc az mi ékellégűnc,
 Cifra fíép óltózet az mi nyafalágunc,
 Nyugoto könyebfég, Koczín foralágunc,
 Házas társoc léuén illiké el fönuednűnc.

3
Kít noha az igaz veretet sem tarttya,
Ki csak az is volna fínten elég oka,
De hogy igasságunc tessék meg valóban,
Rendel az okait elő sámlálom nyíluán,
Első ok azoktól az kic ezt költettéc,
Serzetős iámboroc fentős neuezetéc,
Auagy fősuénlégtől ment erre ő keduec,
Hogy az nagy gyűtésben legyen iob mesterlégec,
Auagy másod okán czake ezért főrtettéc,
Hogy utáltassanac minket meg veletec,
s magoknac lehessen hozzánc férközéléc,
Mely okos rauasság, ilyen ám ő bentlégec.

Harmad oka hogy már folyac ugyan hozza,
Hissem nám az Törvény természetec Papyá,
Vitézlő berfámoc mi hozzánc nem modgya,
Czak az szép öltözet az mi berfámunc volna.

Negyed oka miért ez törvény nem méltó,
Ki az Affony népnek öltezetí foszó,
Tudod te hatalmas és bölcz Bíró Cato,
Régen Affony nép is az tanácsban volt iáro.

De hogy Cecrops Király egykor az időben;
Athena Városát fundálna az helyen,
Eggyütt egy Olaisa fel tetzic bertelen,
Ismer nagy buzgással víz fakad meg más helyen,

Az ily czodán Cecrops Király álmelkoduán,
Iőuendőt tudatni el küldé Delphusban,
Kínec iőuendülő Apollo est monda,
Víz Neptunust iedzi, Míneruát az Olay fa.

Azért hogy Neptunus Tenger Vra volna,
Mínerua peniglen bölczeség Affonya,
Czake ez kettő közz il szabadságoc volna,
Melyről az Várasnac neuét kellyen adnia,

Király mind az két rend tanaczát be gyűti,
 Mellyről neuezzék el, voxot adgyon kiki,
 Férfi rend Neptunust magáért neuezi,
 Afffony nép Mineruát meg magáért neuezi.

Czak eggyel lön többen az Afffony nép rendi,
 Mineruáról kelle Várást el neuezni,
 Minerua Görögül mondati Athini,
 Kiról Athenánac mind ez Világ neuezi.

Neptunus oly igen boffonkoduán raíta,
 Az Várasnac neue volna nem ő rólla,
 Tenger habyaival addig háborgatá,
 Míg meg engefteléc ilyen három dologba.

Az Afffony nép többé Tanácsban ne mennyen,
 Gyermece az Annyáról és ne neueztessen,
 Születet helyéről egy se neueztessen,
 Hanem az Féryéről neie nec neueztessen.

Ez három dologtól azért meg fosztattunc,
 Nekünk ottan meg lőt minden bűnhedéltunc,
 Czak az fűp őltőzet hagyatot meg nállunc,
 Ihon im attulis akartoc meg fosztattunc.

EoTED oka miért sem méltó el túrnunc,
 Hisem nem Rabotoc, de Társatoc vagyunc,
 Bölczec szerént két testben egy lélec vagyunc,
 Szolgaknál, Raboknál, roffabbul kellé iárnunc.

Rabotoc fogátoc Bársonybanis iárnac,
 Keduec szerént ieles louakon nyargalnac,
 Oh méltatlan Törvény, agyà átkozotnac,
 Szolgáknál, raboknál, ki tudot roffabaknac.

Férfiaknac könnyű Afffony embert győzni,
 Még ha értünk etis akaryác meg fogni,
 De czak itilyetec volna hogy mely könnyű
 Ha nektökis tollúnc est kellene fenuedni.

Vége

5
Végetlen nagy hadac zöngörtec közettűnc,
Íővedelműnc fogyot, rablator iőfágunc,
Mint Viperá kigyó ragattot Orfágunc
Ílly fanyaru dolgot ackoron sem ſenuedtűnc.

Moſt penig békeſség vagyon, ſép czendefſég,
Moſt őrl az kőſség, vagyon igyenefſég,
Arany idő fordult, kedueſség meg terült,
Mint egy ragadomány, ilyen főſuény talalmány.

Moſt rettegés helyén őrm és vígaſág,
Kegyes énekléfec, gyakorlatos iátéc,
Minden győnnyőrlég, virágzic az kőſség,
Te idődben Caro, bodog állapot válto.

Innét vagyon hogy így minnyáyan ſeretnec,
Czudálnac, böczűl nec, feyenként diczir nec,
Szép Verſeket ír nac, ayánlyác Neued nec,
Te hozzád ſiet nec, idődben neuelked nec.

Haboru időben vallyuc hogy méltó volt
Az Cíſra tilalma, mégis illendőb volt,
Mikor diadalmot az Annibal vő volt,
Czak Arany gyűrőtis hogy ki kőbellel mér volt.

Nem illet ackoron mondom Cíſrálkodnunc,
De hogy már megfordult eſmet győzedelműnc,
Mindenec még az Kőfalok is őrl nec,
Mi Gazda Aſſzonyoc gyáſolunc nyauallyáſoc.

Főſuéneſég rút dolog, ruttyab kít meg vakít,
Eo el változtattyá terméſet nec rendít,
Igaſág hagyóya, Terméſet foytóya,
Nem élő állatnac az élőrl főſtoya.

De lád hogy az főſuény magát is gyűlöli,
Az mi vagyon magatól is hogy kíméli,
Az pénz nec peniglen ſockárul tartozni,
Socbölcs emberek nec meg mutattyác példai.

Amaz

Amaz bölcz Socrates Görögec virágya,
 Aiándéket sokfágaért meg utálta,
 Xenocratesnekis Sándor Athenásba,
 Eotuen Talentomot mikoron küldet volna.

Követeket hozza Vaczorára inte,
 Kire specialét semmit nem főzete,
 Kiuel be érneyéc csak annyit kétfite,
 Másnap mikor az pénzt viúéc eleibe.

Monda érthetétec estueli vaczorán,
 Ennékem nem fűkűség ennyi pénz és Arany,
 Az Diogenesis kérkedet ez formán,
 Hogy ő Dariusnál bodogb volna magában.

Mert az ő elmeie nem fűkölködniéc,
 Dariusnac soha de semmi nem elég,
 Sőt idegenekben példát mit keresec,
 Mi eleinkben is erre bőfűggel lelec.

Valerius ki Consulfágban hólt megis,
 Váras kőfűségéuel lőt temetéseis,
 Oly keduetlen nálla volt az főfűény gyűtés,
 Illyen dicziretes Quintus Cincinnatusis.

Eke mellől mikor vonnác Hadnagyfűgra,
 Megh ekét vőt elő győzedelem hozua,
 Fabriciusnakis Epirus Királlya,
 Nagy summa Aranyat mikoron küldet volna.

Felel Fabricius ő így eközeti,
 Magán hogy nem pénzen inkább uralkodni,
 Ember nec mint pénz nec inkább paranczolni,
 Azért már láfűátoc pénzeteké iób vagy mifű

Nagy bűn az pénzt fellyeb embernél böczűlni,
 Hát felefűgteknél már inkább keduelni,
 Ti bűnnatoc ha mi máfűt fogunc fűeretni,
 Louatokat fűebben kefűetec ti tartani.

Vgy vagyon hogy louan fártoc és ügettőc,
De mi is hordozunc, raitunk is ügettőc,
Hadgyuc csak reároc ha keduesb az Nyereg,
Sarkantyus sem szűklég, vagyunc engedelmesec.

Fene louaitoc gyakorta el hánnac,
De mi ugyan magunc florítgatunc hozzánk,
Mi fépen nyugotunc, azok igen ráznac,
Veletec mi bánunc, az bánást ők meg váryác.

Vagyon louatoc allyát ki meg vesse,
Az Nyerget, serfámot, ki rólla le vegye,
Az ő allásában ki meg törlegesse,
Ki abrakoztassa, serénnyét el eczetellye.

Mi penig segényec bodogtalan népec,
Nem hogy más ez serént ékefgetne minket,
De még veletek is minékűnckel bännunc,
Hát mint louatoknac annyira hogy nincz bőczűnc.

Auagy helyben állunc, auagy mind meg halunc,
Mint egyser az folgác mi is fel támadunc,
Tudom fiaink is nem álnac mellőlűnc,
El fántuc magunkat, egy akaraton vagyunc.

Akar mely erőtlen állatis peniglen
Ki immár el fánta magát keseruében,
Nem keueset árthat az egy eggyeségben,
Maga el ayánlás gyakran volt győzedelem.

Ne véllyétec azért semminec haragunc,
A bozsu nagy dolog touáb el sem túryűc,
Czak az hayfálnak is nam árnyékát láttyc,
Az kis Hangyának is vagyon dagállya láttyc.

Híres neues dolgot viselt Az fony népis,
Sokszor próbáltanac vítézlő dolgot is,
Mikoron az Persác Asztages előt
Hátat attac volna Medus királlya előt.

B

Annyoe,

Annyoc, Feleséget előkben állánac,
 Es biztatni kezdéc hogy víssa fognánac,
 Auagy ha fégyenre el bunifutnánac,
 Ruháyoc eleit fel fogác el buyanac.

Mellyen el fégyeluén magokat az Persác,
 Bátorfágos képpen vízsa ropponánac,
 Es így győzedelmet el futrac vallánac,
 Kőssönnyéc az Azßony népec bizratafánac.

Hát mikoron még el kezdetén Románac,
 Az Capitulumot Sabinoc vináyác,
 Es már az Píatzon igen czapkodnánac,
 Azßony népec hozzá és hátra tolyyaránac.

Roma Királyínac ki veséise után,
 Hogy Volscusoc hada meg tolyúlna Román,
 Ackor is fel kele Azßony nép minnyáyan,
 El tere az nagy had Azßonymép indulatryán.

Amaz Semíramis hatalmas Azßonymac,
 Híre vagyon kerületin ez Világnac,
 Vránac halála után az Ninusfnac,
 Bírodalmát nyuítá az Babilonianac.

Tanaquil Azßonyis addig vitézkődéc,
 Vra Tarquínus hogy ugy el ólratéc,
 Segítsegit hiua Seruiust az Veit,
 Az Királyi féknecki el foglalà tístit.

Hír az Hortensia Azßony bátorfága,
 Hogy az Azßony népis meg rótarot volna,
 Es senki nem mérne éröttec fölnia,
 Az Tístitartóc előt ő állá és íólíára.

Az Carmentis Azßont hogy elő ne hozzam,
 Ki egyéb velénc tót soc íauai után,
 Deaki Börtűnec csak hogy talalóya,
 Minden nemzetőktől meg kőssönhető volna.

De hogy

9
De hogy elő hozzam Leanzo Cleliát,
Kit ti eleitök Zálogul adánac,
Az Hetruriai Porlenna Királynac,
Mikoron Kőfala alatt volna Románac.

Clelia mind addig hogy el urozkodéc,
Több Leány társai között ő el főké,
Az Tyberist által uszván menekődéc,
Kéért Iouas Oflor Leánnac emeltetéc.

Lucretia Collatinus felesége,
Tarquinius miat ki seplőt fenuede,
Tűzfűrésze a nagy erősség tűköre,
Meg rontását bánván Hansárt úte mellyében.

Az Portia Azfony Brutus felesége,
Vra meg hólt volna haluán el féddle,
Semmit nem kaphatuán hogy magát meg öllye,
Tűz prását nyele ugy is utánna mene.

Válnac mi köztünk is olyanoc hídgyetec,
Ti pedig maid sinton fogallócká téftec,
Nyilván Kardot fogunc ha ugyan így fűkség,
Artzal eszűnc semberben, mellyel őfűe ha fűkség.

De láttuoc ezeknek keués foganattya,
Azért szép fiaink segillyetec mostan,
Semérmes Annyátoc mellé igaz okban,
Hogy nem Attyátokhoz ilyen méltatlanágban.

Vgy vagyon mind két fél vagyunc fűlőitóc,
De méltatlan dolgon ál it az külömbség,
Kit iól meg itiluen töllec csak nemzettéc,
Es alkotás kiutól töllec semmit nem vesztóc.

De hogy iól érczetec pedig mi fogantunc,
Es kilentz Hólnapon mehünkben hordozunc,
Addig mi tulaydon vérűnckel taplálunc,
Es idő el teluén nagy fáidalommal fűlűnc.

Szülés után az ml emlénnkel éltetűnc,
Nyughatatlanfágot sokat kel senuednűnc,
Szorgalmatossággal szépen takargatunc,
Drága szerettel mennél jobban neuelűnc.

De miczoda ehez Attyai fáratfág,
Hít mostan téséc meg az Haládofság,
Annyátoc könyvein most könyörűllyetec,
Ily kegyetlen nyűgben senuedni ne nézzetec.

Az fene Vadaknac, auagy Kőfiklákac,
Ha így esedeznűnc, lagyulnánac hozzanc,
Ti semmit nem féltűc mi véreinc hozzanc,
Eggyis még csak kegyes semét sem fordit reanc.

Mégis hozzád begűnc kegyes Feyedelem,
A te kedued kérűnc legyen segedelem,
Tudgyuc kemény völtod vagyon némellyekben,
De kegyességgel is elegited bőuebben.

Minket az Szerencze csak reád iúttatot,
Az te io keduednél tőbgyámolt sem hagyot,
Oh csak téged kérűnc te Méltóságodért,
Szerelmes Anyádnac ő emlekezetiért.

Ne hadd ez lgánac nyakunkan maradni,
Az Feyedelmeckec szabad Tőruént szabadni,
Es à mi nem tettűc szabad fel bontani,
A míg vér leű bennűnc akaryuc meg szolgálni.

Tekincz meg ereűtet haiunkat előtűd,
Tekincz őűue kulczűlt kezűnket előtűd,
Kéűűgből éleű meg mutas im io keduet,
Nosa borullyunc le térdűhez Sűűzec, Mennyec.

Ne talám nem léűen hozzanc oly kegyetlen,
Hogy terűde előűl is el űűzen kegyetlen,
Isten is meg sokot terűni könyűrgűesen,
Ily könyűrgűésűnkre terű meg ily inűűgűnkben.

MASOD RESZ.

CKEPPEN Proterua fauát el vé-
gezuén,

Az bölcz Biro Cato monda értelmesen,
Fel peresnec törvént né téfec semiben,
Azért ha ki őket vádolya most fel kelyē,

Senkinec ellene közzüllec nem tettéc,

Annyira meg hayla mindenőknet sűuóc,

Czak egy Aristarchus iámbornac ál nagyba,

A mi raitam, ugymond, nem telic keduec nyilua.

Szép dolog, Azfony nép tár hogy it vetődíc,

Hogy nem keric inkább Biroságnac tistit,

Azért im előfer meg feytem okáit,

Az után meg mondom nékic Cifra ferfámit.

Az ferzetesekre vetnec kicformálác,

Az nagy iámborokat méltatlan vádollyác,

Kiknec erkölcszek mint volta fauoknac,

Kire elég bizony tilalma ez Ciffránac.

Ha az ferzetesec volnánac is ollyac,

Azérté az Törvény nem io kít formáltac,

Nám nem kelást nézni, ki mondgya kic k'at,

Hanem ast hogy mit mond mi dologra igazgat.

Immár ez Törvéntis ha láttýac minémű,

Hafnos, tistelléges, czendes állapatu,

Igen vesfedelines volt penig az Cifra,

Nagy bírodalmoknac gyakran elforditoya.

Minden Feiedelmec akar mely erősec,

Cifrában, lágyfágban, mihelt be merültec,

Elő menetben ök ottan meg czökkentec,

Sőt nem késtec vélle, vesfedelemben estec,

B 3

Példa

13
Az mi bölcz eleinc mindenre vigyáfiac,
Minden képtelenről, ottan törüént szabta,
Az Piatzokonis őrizkódót, hattác,
Mód felet vásárlót ottan Birohoz vontác.

Az Orchia Törüény, Aytót ki nyittatot,
Hogy az Vendég fáma nyiluan meg láttatot,
Az Fannia Törüény nagy kölczéget tiltot,
Száz Assisnál többet el költeni nem hagyot.

Kit Kőtség Hadnaggya Durinius léuén,
Hogy afe fel bontani mére, kedueskeduén,
Tanáczból ki vetéc lön helyén az Törüény,
Igy Cifrazattólis lön ez Oppia törüény.

Adatot ez Törüény mértékletességért,
Szemérmetségért, és kisebb költségért,
Tunnya Cerussánac távozatafsáért,
Teremtet formával meg elegedéfiért.

Eft mi nem csak magunc keduetől költöttúc,
Aegyptomi Néptől és Bölczektől vöttúc,
Es Görög Lycurgus bölcz Feyedelemről,
Mert Eftendő által, ki élt csak egy Ruhával.

Ahól nyauallyásoc panaft arról testnec,
Hogy ők a Tanáczbá soha nem mehetnec,
Lám csak ennyit sem értic eleit ezeknec,
Hozfu hayoc léuén, dűueget nem visel nec.

Azßonynép rendinél czáczogób mi lehet,
Változob mi lehet, haragosb mi lehet,
Vakmerőb mi lehet, Marr kedutb mi lehet,
Rauazb, igyenetlőmb, telhetetlemb mi lehet.

Im ez dologbanis nehul könnyörőgnec,
Nehul ha nem telic keduóc fenyegetnec,
Régbi Azßonyokban nehánnyát diczírnec,
Nem láttác azoktól ők mely mezfére estec.

Sám.

Sámálíhatnánk olytat elő többeketis,
De inkább magatoc ellen vagyon azis,
Rátoc támadnának ha élnénec ökis,
Semérmetességet őriztéc halálígis.

Kit ugy meg diczirélamaz Lucretia,
Mikor Tarquinius kémleni ment volna,
Nem Tükör nézésbe, tántzban tapasztala,
De szolgáloc közöt őtis fonní találá.

A külső Ciffrázás belső elmét ielent,
Maga kávuúl mutat Vránac idegent,
Ottan bányác hogy ha Vroc mást szeretend,
Magoc tessnec peníg mást magokbol s idegent.

Minden háborunac Affony ember oka,
Hadaknac kezdeti vagyon ő miatta,
Czorda pástorrà lőt Apollo miatta,
Miatta Hercules sockáig font az Kontyba.

Affony ember miat romla el à Troia,
Priamus, à Hector vesse el miatta,
Az erős Achilles ugyan ő miatta,
Világnac két része tiz estendeig víva.

Mit álllyac sokaknac nagy buyaságáról,
Ki magát Eoczeért fel kötö Bilbifur,
Hogy keduet nem tölte éghő szerelméről,
Irtozom Myrrhánac fertelmes dolgátol.

Myrrha az Cynaras Királynac leánya,
Attya szerelméhez mikor nem iuthatna,
Daika vétkezteté,átkozot nem tudua,
Leanyát meg ölni akaruán hogy meg tudá.

De Myrrha futaméc el Arabiába,
Ot állle Adonist, ki Eocze és Fia,
Vátoztatéc maga neuén valo faua,
Myrrha csak foly, mostis búne fakadoz ráta.

Pisistrat

Pisistratus Anyja vén büle voltára,
 Hogy egy gyermek lfiat hozzà nem vonhata,
 Semtelen felölle Fiánac panasla,
 Ki törüént ronthatoc, de fíuuet nem, ast monda.

Már az böcztelenségis nagy az Azföny népben,
 Olympias Azföny neuezetes ebben,
 Vra Philep Király el reckeztélésében,
 Mikor kedue nem volt ágyas házba iöttében.

Socratesnét ki nem tudgya az Xantippét,
 Vrat kímorogúan az házból, hogy ki ment,
 Es az ház alá ült, rea vizet öntöt,
 Ki csak mond, nem czuda dörgés után első löt.

Nagyob fősuényiségis nincz semmi állatban,
 Burdélts ferze Venus testéuel Cyprusban,
 Thais azonképpen gyütöt Corintusban,
 Temérdeki kénczet Flor. yüte Romában.

Már kegyetlenségis mely az Afönyokba,
 Tullia Seruius Királynac Leánya,
 Edes Attya testét feküuén az porba,
 Hinto fekerébe üluén, altal iártata.

Ki híhetné őket az árultatásra,
 Az Tarpenia Azföny Spurius leánya,
 Ez Világnac Várát Romát el árula,
 Eo à Sabinokat Aranyért be boczátà.

Eterő voltokat kiczoda nem tudgya,
 Soc iámbor fő Ember hertelen hal vala,
 Ast hogy egy fogláló ki nyilatkoztata,
 Ahún fáz hetuennec feye elsőc miatta.

Caligula Czáfárt Azföny Cesonia,
 Meg krúslot falattal meg bolondította,
 Claudius Czáfárt is Azföny Agrippina
 Kedues falattyába meg éteré Gombába.

C

Igy az

Igy az Licinia Afellius Vrát,
 És az Publicia Albinus Vrát,
 Megétetéc, noha fő Birác volnának,
 És noha őket is ostán érte meg foytác.

Amaz bűbayóság hát kibén nagyon többbe,
 Az ugyan csak sokot lenni Azsönynépbe,
 Ama gonos Circe neuezetes ebbe,
 Vilkes társait ki Disnouà tñntette.

Mi bűkés effélét többet elő hoznom,
 Azsönynép őcskes vértkeit fámlálnom,
 Magokis általlyac, Im intenéc immáron,
 Azért mi Cifráoc legyen nékic meg mondom.

Két féle Cifráoc Azsönyíllatoc,
 Legyen mind a belső mind külső Cifráoc,
 Io erkölcs, ki nagyobb a belső Cifráoc,
 A tífia öltözet penig külső Cifráoc.

Az ty Vratokat főből feresétec,
 Hittel kötelesech hogy vattoc erczétec,
 Ha frissebbet látoc meg emlékezzetec,
 Formaért az io hír neuet el ne vezétec.

Sziligy erkölcsöt, gyöngyészit titóket,
 Halgato kegyesség, aranyaz titóket,
 Házatoknac gondgya, magastal titóket,
 Emberféges főzat, teryest nékic io neuet.

Czaczogás, bő beszéd nem illic hozzátoc,
 Mit ielen gondold meg fel kötöt állotoc,
 Faltala... auoktól hát inkább fustatoc,
 Ez belső ékeség, és külső palástotoc.

Az ki ez Éneket így egyben rendelte,
 Czáktornya hazája Dráva Mura közbe,
 Egy egy Historia minden Vers ezekbe,
 Kic Historiákban vetődtec nékic sedue.

VEGE.

Igy az Licinia Aselliusi Vrát,
 És az Publicia Albinusi ó Vrát,
 Megétetéc, noha fő Birác volnának,
 És noha őket is ostán érte meg foytác.

Amaz bűbayosság hát kibén vagyon többbe,
 Az ugyan csak sokot lenni Azsönynépbe,
 Ama gonos Círce neuezetes ebbe,
 Világos társait ki Disnouà tñntette.

Mi szükség effélét többet elő hoznom,
 Azsönynép ördökes vétkeiit fámllánom,
 Magokis általlyac, Im intenéc immáron,
 Azért mi Cifráyoc légyen nékic meg mondom.

Két féle Cifrátoc Azsönyi állatoc,
 Legyen mind a belső mind külső Cifrátoc,
 Io erkölcs, ki nagyobb a belső Cifrátoc,
 A tífia öltözet peníg külső Cifrátoc.

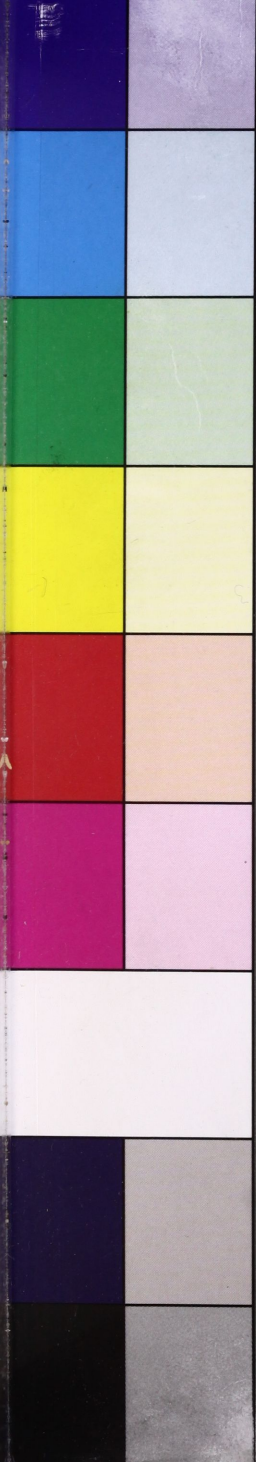
Az ty Vratokat bűből feresésétec,
 Hittel kötelesec hogy vattoc erczétec,
 Ha frissebbet látoc meg emlékezzetec,
 Formaért az io hír neuet el ne vezfétec.

Sziligy erkölcsötöc, gyöngyészit titőket,
 Halgato kegyesség, aranyaz titőket,
 Házatoknac gondgya, magastial titőket,
 Emberféses főzat, teryesit nékterc io neuet.

Czaczogás, bő beszéd nem illic hozzátoc,
 Mit ielen gondold meg fel kötöt állotoc,
 Faitala... auoktól hát inkább fuffatoc,
 Ez belső ékesség, és külső palástotoc.

Az ki ez Éneket így egyben rendelte,
 Czáktornya hazáya Dráva Mura közbe,
 Egy egy Historia minden Vers ezekbe,
 Kic Historiákban vetődtec nékterc fedue.

VEGE.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

inches
centimetres
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Köveni

Köveni

uram
e

